

AVIZ
**referitor la propunerea legislativă privind protecția agricultorilor
și patrimoniului agricol împotriva sustragerilor și
distrugerilor de bunuri**

Analizând **propunerea legislativă privind protecția agricultorilor și patrimoniului agricol împotriva sustragerilor și distrugerilor de bunuri**, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.B525 din 27.09.2007,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează negativ propunerea legislativă, pentru următoarele considerente:

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare instituirea unor infracțiuni și contravenții, în scopul protejării agricultorilor și a patrimoniului agricol împotriva sustragerilor și a distrugerilor de bunuri.

Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă face parte din categoria legilor organice, fiind incidente prevederile art.73 alin.(3) lit.h) din Constituția României, republicată, iar în aplicarea dispozițiilor art.75 alin.(1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

2. Norma din **art.1**, referitoare la „reglementarea în mod egal” prin lege a proprietății asupra bunurilor prevăzute de text nu este corectă, întrucât regimul juridic al acestor bunuri este diferit, fiind reglementat în diverse legi speciale, cu respectarea principiului constituțional al garantării și ocrotirii în mod egal de lege a

proprietății. Menționăm astfel, cu titlu de exemplu, că regimul juridic al proprietății asupra terenurilor agricole este prevăzut, în principal, în Legea fondului funciar nr.18/1991, în vreme ce regimul juridic al infrastructurilor pentru irigații și desecări este reglementat, în principal, în Legea îmbunătățirilor funciare nr.138/2004.

3. La **art.6 alin.1**, textul se referă în mod greșit la „proprietarii turmelor de animale luate în îngrijire”, întrucât, în această situație, persoanele respective **nu au calitatea de proprietari**.

4. La **art.7**, redactarea textului este defectuoasă, din formularea propusă rezultând că se au în vedere „**suprafețe** care, prin configurare sau poziție „**pun în pericol**” integritatea culturilor agricole învecinate”, independent de instalarea turmelor pe aceste terenuri.

5. Prin norma din **art.10** se instituie obligația organelor judiciare de a finaliza în 30 de zile procesul penal, întrucât „procedura probării vinovăției făptuitorului” reprezintă, de fapt, realizarea scopului procesului penal, astfel cum acesta este prevăzut în art.1 alin.(1) din Codul de procedură penală. Soluția legislativă propusă nu poate fi acceptată, întrucât limitarea în timp a procesului penal este supusă numai principiului celerității consacrat de art.21 alin.(3) din Constituția României, republicată, precum și de art.6 par.1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Potrivit acestui principiu, soluționarea cauzei trebuie realizată într-un **termen rezonabil**, care se apreciază **pentru fiecare cauză penală în parte**, ținându-se seama de complexitatea cauzei, de atitudinea autorităților și de atitudinea acuzatului.

6. Precizăm că reglementarea propusă în **art.11** reprezintă o încălcare a **principiului prezumției de nevinovăție**, consacrat de art.23 alin.(11) din Constituția României, republicată, de art.6 par.2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și de art.5² din Codul de procedură penală. Potrivit acestui principiu, orice persoană este considerată nevinovată până la stabilirea vinovăției sale printr-o hotărâre penală definitivă. Astfel, atât dispoziția din **art.11 alin.(1)** din proiect, potrivit căreia răspunderea făptuitorului se extinde și pentru faptele pentru care s-a probat același mod de operare, cât și norma din **alin.(2)**, referitoare la obligația făptuitorului de a-și proba nevinovăția, contravin principiului prezumției de nevinovăție.

7. Norma din **art.12** nu este necesară, întrucât repararea pagubei produsă prin infracțiune se face potrivit dispozițiilor art.14 din Codul de procedură penală, în cazul în care acțiunea civilă se exercită în cadrul procesului penal, ori potrivit legii civile în cazul în care acțiunea civilă este adresată instanței civile.

În cazul prejudiciului produs prin săvârșirea unei contravenții, sunt aplicabile dispozițiile art.23 din Ordonanța Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, care reglementează modalitatea de reparare a prejudiciului în această situație.

8. Soluțiile legislative cuprinse în proiect, referitoare la **instituirea răspunderii penale sau contravenționale** pentru anumite fapte, nu sunt corelate cu reglementările în vigoare referitoare la fapte similare, nefiind astfel realizată intenția rezultată din Expunerea de motive, privind instituirea unei protecții speciale a patrimoniului agricol împotriva sustragerilor și distrugerilor de bunuri.

Precizăm că unele dintre faptele avute în vedere în propunerea legislativă sunt incriminate sau, după caz, stabilite drept contravenții, atât în Codul penal cât și în unele acte normative speciale, după cum urmează:

a) În ceea ce privește infracțiunea din **art.13**, privind nerespectarea dispozițiilor **art.4**, sustragerile de produse agricole din câmp, incinte sau depozite, precum și sustragerile de echipamente, de produse zootehnice, de animale, de colonii de albine sau de pește din crescătorii reprezintă infracțiunea de furt sau, după caz, de furt calificat, potrivit art.208 și 209 din Codul penal. Potrivit Codului penal, aceste fapte sunt pedepsite cu închisoare de la 1 an la 12 ani, în cazul furtului simplu și de la 3 la 15 ani în cazul furtului calificat, cu precizarea că, în cazul furtului componentelor sistemelor de irigații, pedeapsa este închisoarea de la 4 la 18 ani. Se observă astfel că pedepsele prevăzute de Codul penal sunt mai mari decât cele prevăzute în art.13 din proiect, astfel încât prin propunerea legislativă se instituie de fapt o reglementare mai favorabilă în raport cu cea existentă în prezent.

Referitor la distrugerea echipamentelor și a lucrărilor de infrastructură, apreciem că instituirea unei agravări a pedepsei în cazul săvârșirii acestei fapte ar putea fi realizată prin modificarea corespunzătoare a art.217 din Codul penal.

b) Fapta prevăzută drept contravenție în **art.14 alin.1 lit.b)**, privind nerespectarea dispozițiilor **art.5**, reprezintă în fapt infracțiunea de distrugere incriminată în art.217 din Codul penal sau, după caz, infracțiunea prevăzută în art.41 alin.(1) lit.f) din Legea zootehniei nr.72/2002, dacă prin pășunat sunt distruse loturi semincere.

9. Referitor la contravențiile prevăzute în **art.14 alin.1 lit.a)**, privind nerespectarea dispozițiilor **art.6, 7 și 8**, precizăm că regulile referitoare la pășunat sunt cuprinse atât în Legea zootehniei nr.72/2002, cât și în Legea îmbunătățirilor funciare nr.138/2004, putând fi avută în vedere, eventual, modificarea corespunzătoare a actelor normative, prin stabilirea drept contravenții a unora dintre faptele prevăzute în proiect.

Precizăm însă că nerespectarea dispozițiilor **art.6** ar putea constitui contravenția privind pășunatul neautorizat, prevăzută în art.42 alin.(1) lit.h) din Legea zootehniei nr.72/2002.

10. În ceea ce privește **reglementarea răspunderii contravenționale**, propunerea legislativă nu întrunește toate condițiile prevăzute de Ordonanța Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, necuprinzând nici norma necesară referitoare la stabilirea agenților constatați ai contravențiilor și nici dispoziția de completare cu prevederile reglementării-cadru în materia contravențiilor.

11. Norma din **art.15**, privind intrarea în vigoare a legii la data publicării în Monitorul Oficial al României, contravine art.78 din Constituție, republicată, potrivit căruia legea intră în vigoare **la 3 zile de la data publicării sau la o dată ulterioară** prevăzută în textul ei.

12. Din punct de vedere al **respectării normelor de tehnică legislativă**, prevederile din **teza finală a art.4**, precum și cele din **art.5 alin.2, art.6 alin.3, art.7 alin.2 și art.8 alin.2**, prin care se indică în mod generic pedeapsa, respectiv sancțiunea aplicabilă, nu este corectă și nici uzitată în practica legislativă. Aceste precizări nu sunt necesare, întrucât pedepsele și sancțiunile sunt stabilite în **art.13 și 14**.

În plus, prevederile din **art.4 și art.5 alin.2** se referă în mod greșit la sancționarea faptelor cu „recuperarea prejudiciului”, întrucât repararea prejudiciului nu este nici pedeapsă, nici sancțiune contravențională.

Precizăm, de asemenea, că, deși în **art.4** se prevede pedepsirea faptei atât cu închisoare, cât și cu amendă, în **art.13** se prevede doar pedeapsa închisorii.

Totodată, nerespectarea dispozițiilor **art.4** este prevăzută atât drept **infrațiune**, în art.13, cât și drept **contravenție**, în art.14 alin.1 lit.b).

13. Sub aspectul **redactării**, în cuprinsul propunerii legislative sunt utilizați termeni improprii legislației civile, penale și contravenționale, astfel:

a) În **art.4**, deși nerespectarea dispozițiilor acestui articol reprezintă infrațiune, textul se referă la „sanționarea” și nu la „pedepsirea” acesteia.

b) În **art.6 alin.2**, în loc ca textul să aibă în vedere instituirea obligației de a **încheia** contractele, se face referire la obligația „de a **poseda** convenții sau contracte”.

c) În **art.10** și **12** este utilizat termenul de „păgubaș” în loc de cel de persoană vătămată prin infrațiune sau prin contravenție.

d) În **art.11 alin.2** și în **art.13** este utilizată noțiunea de „făptaș” în loc de cea de „făptuitor”.

PREȘEDINTE

dr. Dragoș ILESCU

București
Nr. 1448/22.10.2007